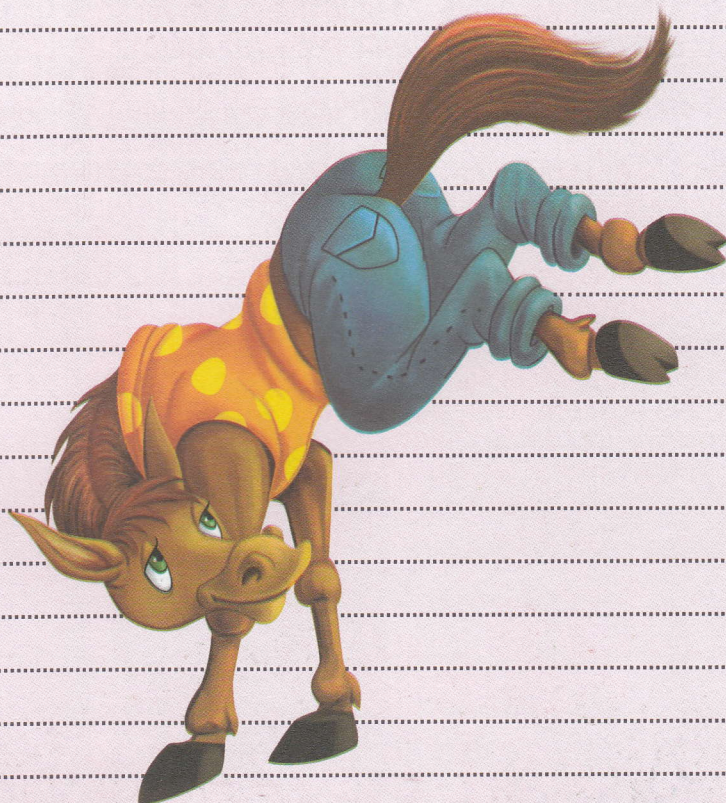

Povești din pădure

URSUL CEL ISTET.....	4
PORUMBEII ȘI RÂNDUNELELE.....	6
IEPURELE ȘI VARZA.....	7
ȘORICELUL ȘI TAURUL.....	8
BUFNIȚA ȘI HÂRCIOGUL.....	10
REGELE PĂSĂRILOR	11
LUPUL ȘI DULĂUL.....	13
VULPEA ȘI LUPUL ÎȘI CUMPĂRĂ UN MÂNZ.....	14
ȘORICELUL.....	15
MUSCA ȘI LEUL.....	16
O GĂLEATĂ DE APĂ.....	18
LUPUL ȘI CIOBANUL.....	19
COCOȘUL ȘI VULPEA.....	21
PUIȘORII DE RÂNDUNICĂ.....	22
LUPUL DEVENIT CIOBAN.....	23
GREIERELE ȘI FURNICA.....	25
CUM S-A ALES CU PETE LEOPARDUL.....	26
BRADUL ȘI SALCIA.....	27
MĂGARUL CEL ÎNȚELEPT.....	28
PURCELUȘUL, IEZII ȘI LUPUL.....	30
POVESTEA UNEI RÂNDUNICI.....	31
ȚĂRANUL CEL LENEȘ ȘI CÂINELE.....	32
PRIVIGHETOAREA ȘI ULIUL.....	34
CALUL ȘI MĂGARUL.....	35
LEUL ȘI HIENA.....	37
VULPEA ȘI STRUGURII.....	38
TOPORUL ȘI PĂDUREA.....	39
CELE DOUĂ LĂCUSTE.....	40
LUPUL ȘI LEUL.....	42
NOROCUL LUPULUI.....	43
CĂSUȚA CÂRTIȚEI.....	44
CALUL, CĂPRIOARA ȘI VÂNĂTORUL.....	46
MELCUL ȘI URSUL.....	47
CORBUL ȘI VULPEA.....	49
LEUL ȘI ȘORICELUL.....	50
TESTOASA ȘI RATONUL.....	51
LUPUL ȘI MIELUL.....	52
CÂNTECUL CORBULUI.....	54

CORBUL ȘI PĂUNUL.....	55
CĂPRIORUL CEL FUDUL.....	57
MELCUL ȘI FLUTURELE.....	58
IEPURELE ȘI ARICIUL.....	59
PĂUNUL FUDUL ȘI COCORUL.....	61
PORUMBELUL ȘI COȚOFANA.....	62
MĂGARUL SĂLBATIC ȘI MĂGARUL DOMESTIC.....	63
CAPRELE CELE ÎNCĂPĂȚÂNATE.....	64
CEL MAI PUTERNIC LEU.....	66
LEBĂDA ȘI CORBUL.....	67
PĂSĂRILE ȘI PĂSĂRARUL.....	69
VULPEA ȘI COȚOFANA.....	70
ȚEPII ARICIULUI.....	71
PURICELE ȘI CĂMILA.....	72
ȘORICELUL CEL LACOM.....	75
IUBIREA PĂIANJENULUI.....	76
VULPEA CEA FĂLOASĂ.....	77
CORMORANUL ȘI PEȘTELE.....	79
OMUL SĂRMAN ȘI ȘARPELE.....	80
ȘOARECII ȘI PISICA.....	81
MISTREȚUL, CALUL ȘI VÂNĂTORUL.....	83
LEUL ȘI VÂNĂTORUL.....	84
CALUL CEL AMBIȚIOS.....	87
CUM FACE PEȘTELE.....	88
VULPEA ȘI BARZA.....	90
MĂGARUL CARE CĂRA SARE.....	92
HIENA ȘI LUNA.....	94

URSUL CEL ISTET

ODATĂ, DE MULT, ANIMALELE DIN PĂDURE S-AU CERTAT. NU SE PUTEAU HOTĂRÎ CARE ERA CEL MAI DEȘTEPT ANIMAL DINTRE TOATE. FIECARE ÎNCERCA SĂ-ȘI DOVEDEASCĂ ÎNTELEPCIUNEA, LĂUDÂNDU-SE CU MINTEA LUI ASCUȚITĂ. FĂCEAU O ASEMENEA ZARVĂ, ÎNCÂT NU SE MAI AUZEAU NICI MĂCAR PE EI. NUMAI URSUL STĂTEA LINIȘTIT DE-O PARTE, DISTRÂNDU-SE PE SEAMA CELORLALȚI. ÎN CELE DIN URMĂ, LE-A SPUS CU UN MORMĂIT:

– DE CE VĂ TOT CERTAȚI ȘI NU MAI SFÂRȘIȚI? HAI SĂ FACEM O ÎNTRECERE! CEL CARE VEDE PRIMUL RĂSĂRITUL SOARELUI MÂINE-DIMINEAȚĂ VA FI CEL MAI ISTET DINTRE NOI TOȚI.

– AȘA SĂ FACEM! AU STRIGAT TOATE CELELALTE ANIMALE.

DREPT CARE, S-AU ADUNAT A DOUA ZI DIMINEAȚĂ, ÎNAINTEA ZORILOR.

FIECARE AȘTEPTA RĂSĂRITUL SOARELUI, CU FAȚA CĂTRE RĂSĂRIT, FIREȘTE, CU EXCEPȚIA URSULUI. EL SE ÎNTORSESE CU SPATELE LA RĂSĂRIT ȘI PRIVEA VÂRFUL MUNTELUI.

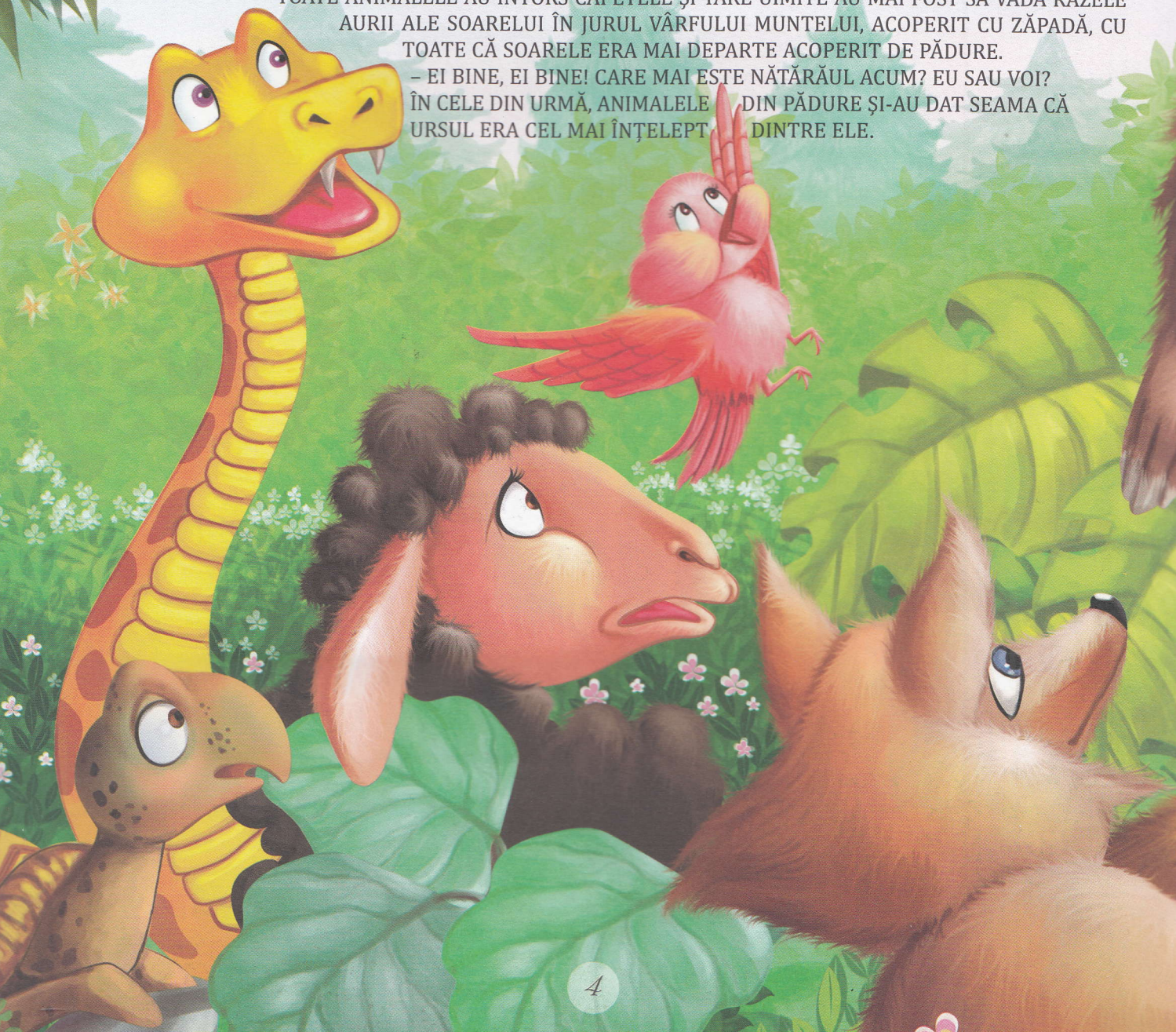
– CE MAI NĂTĂRĂU! MURMURAU CELELALTE ANIMALE. NICI MĂCAR NU ȘTIE ÎNCOTRO ESTE RĂSĂRITUL.

ÎNSĂ URSUL NU LE BĂGA ÎN SEAMĂ COMENTARIILE RĂUTĂCIOASE ȘI PRIVEA NEÎNCETAT VÂRFUL MUNTELUI. CÂT DE CURÂND, CERUL A ÎNCEPUT SĂ SE ÎNROȘEASCĂ, DAR LUMINA SOARELUI TOT NU PUTEA SĂ RĂZBATĂ PRIN PĂDUREA DEASĂ. ANIMALELE ÎȘI ȚINEAU SUFLAREA, AȘTEPTÂND RĂSĂRITUL SOARELUI CÂND, DE-ODATĂ, URSUL A EXCLAMAT:

– EU VĂD RAZELE SOARELUI! UITAȚI ACOLO, SUS, PE VÂRFUL MUNTELUI!

TOATE ANIMALELE AU ÎNTORS CAPETELE ȘI TARE UIMITE AU MAI FOST SĂ VADĂ RAZELE AURII ALE SOARELUI ÎN JURUL VÂRFULUI MUNTELUI, ACOPERIT CU ZĂPADĂ, CU TOATE CĂ SOARELE ERA MAI DEPARTE ACOPERIT DE PĂDURE.

– EI BINE, EI BINE! CARE MAI ESTE NĂTĂRĂUL ACUM? EU SAU VOI? ÎN CELE DIN URMĂ, ANIMALELE DIN PĂDURE ȘI-AU DAT SEAMA CĂ URSUL ERA CEL MAI ÎNTELEPT DINTRE ELE.

PORUMBEI ȘI RÂNDUNELELE

CÂNDVA, ODATĂ DE MULT, ÎNTR-O COLIBĂ MICUȚĂ, TRĂIA O BĂTRÂNICĂ TARE DE TREABĂ.

IUBEA ATÂT DE MULT PĂSĂRILE, ÎNCÂT PRESĂRA SEMINȚE ÎN BĂTĂTURA COLIBEI, PENTRU CA PĂSĂRILE SĂ VINĂ ACOLO ÎN ZBOR, IAR EA SĂ-LE POATĂ PRIVI FRUMUSEȚEA.

ÎNTR-O BUNĂ ZI, DOI PORUMBEI ȘI O MULȚIME DE RÂNDUNELE STĂTEAU PE CRENGILE UNUI COPAC, ÎN FAȚA COLIBEI. BĂTRÂNICA A ZĂRIT PĂSĂRILE ȘI LE-A ADUS CÂTEVA BOABE DE GRÂU.

CEI DOI PORUMBEI AU ZBURAT PE DATĂ ÎN BĂTĂTURA COLIBEI, DAR, CÂND RÂNDUNELELE AU VRUT SĂ SE ÎNFRUPTĂ ȘI ELE DIN DELICIOSUL OSPĂȚ, PORUMBEII LE-AU STRIGAT:

– HEI, VOI, CREATURI URÂTE CE SUNTEȚI. CINE VĂ CREDEȚI OARE? NOI SUNTEM PĂSĂRI NOBILE, AȘA CĂ NI SE CUVIN CELE MAI BUNE BOABE. VOI VĂ PUTEȚI MULȚUMI CU CE O SĂ MAI RĂMÂNĂ, DUPĂ CE NE SĂTURĂM NOI.

AUZIND ACESTEA, RÂNDUNELELE NU AU MAI FĂCUT

NICI O MIȘCARE, CI ȘI-AU AȘTEPTAT RĂBDĂTOARE RÂNDUL. ÎNSĂ CEI DOI PORUMBEI AU PUS OCHII PE ACELAȘI BOB MARE DE GRÂU.

– E AL MEU! A STRIGAT UNUL DINTRE EI.

– BA NICIDECUM! E AL MEU! I-A REPLICAT URSUZ CELĂLALT. ȘI UITE AȘA, DINTR-O VORBĂ ÎN ALTA, AU AJUNS DE S-AU LUAT LA SFADĂ DE-A BINELEA DIN CAUZA BOBULUI DE GRÂU CEL MARE ȘI, ÎN CELE DIN URMĂ, AU SFÂRȘIT ÎNCĂIERÂNDU-SE.

ÎNSĂ DUPĂ UN TIMP RÂNDUNELELE S-AU SĂTURAT DE CEARTA ȘI DE ÎNCĂIERAREA LOR, AU COBORÂT ȘI ELE ÎN ZBOR ÎN BĂTĂTURA COLIBEI ȘI S-AU ÎNFRUPTAT DIN BOABELE CARE MAI RĂMĂSESERĂ.

ÎN CURÂND, S-AU SĂTURAT ȘI NICI MĂCAR NU AU ALES BOABELE MAI MARI DE CELE MAI MICI: TOATE AVEAU UN GUST LA FEL DE DELICIOS ȘI TOATE S-AU ÎNFRUPTAT, FRĂTEȘTE ȘI PE SĂTURATE.

IAR CEI DOI PORUMBEI POATE CĂ SE MAI SFĂDESC ȘI ASTĂZI DIN CAUZA ACELUI BOB MARE DE GRÂU, ASTA DACĂ NU S-OR FI SĂTURAT ȘI EI.

IEPURELE ȘI VARZA

ODATĂ, DE MULT, DE MULT DE TOT, UNDEVA ÎNTR-O PĂDURE TRĂIA UN IEPURE.

ÎNTR-O ZI, RĂTĂCEA EL PRIN PĂDURI ȘI PE PAJIȘTI, PÂNĂ CÂND A AJUNS LA MICA GOSPODĂRIE A UNUI ȚĂRAN.

S-A PLIMBAT IEPURELE CU LUARE-AMINTE PRIN OGRADA OMULUI, PÂNĂ A ZĂRIT UN GĂRDULEȚ MIC. PE DATĂ, A DAT FUGA LA EL, CĂUTÂND CEVA BUN DE MÂNCARE, PENTRU CĂ I SE FĂCUSE TARE FOAME DE CÂT UMBLASE. A TRAS CU OCHIUL PRINTRE ULUCILE GARDULUI ȘI CEEA CE A VĂZUT L-A FĂCUT SĂ-I LASE GURA APĂ, PENTRU CĂ DE CEALALTĂ PARTE A GĂRDULEȚULUI ERA O GRĂDINĂ DE LEGUME, PLINĂ DE VERZE MARI, CĂRNOASE, NUMAI BUNE DE RONȚĂIT.

ȘI PE DATĂ A FĂCUT UN OCOL AL GRĂDINIȚEI, SĂ GĂSEASCĂ UN LOC PRIN CARE AR FI PUTUT TRECE, DAR VAI! NU A ZĂRIT NICI MĂCAR O ULUCĂ LIPSĂ. DAR, I-A VENIT O IDEE MINUNATĂ: DE CE NU ÎNCERCA SĂ O IA DE-A DREPTUL PESTE GARD?

DAR PENTRU ACEASTA, DESIGUR, AR FI AVUT NEVOIE DE ARIPI, PENTRU CĂ GARDUL ERA FOARTE ÎNALT ȘI NU AR FI PUTUT SĂ SARĂ PESTE EL.

BIETUL IEPURAȘ, STĂTEA ACOLO, UITÂNDU-SE LUNG

LA VERZELE ACELEA ZEMOASE ȘI FRUMOASE, RÂVNIND TARE MULT LA ELE. ȘI, CUM STĂTEA EL ACOLO, CU FOAMEA FĂCÂNDU-I BURTICA SĂ GHIORĂIE, PARCĂ DE NICĂIERI A APĂRUT VULPEA ȘI I-A SPUS:

– VĂD CĂ TARE MAI POFTEȘTI LA VARZA AIA FRUMOASĂ DIN GRĂDINĂ. DE CE NU INTRI SĂ TE SATURI?

– VAI, VULPE, DRAGA MEA PRIETENĂ, ESTE CLAR CĂ NU TE PRICEPI CĂTUȘI DE PUȚIN LA LEGUME! I-A RĂSPUNS GRĂBIT IEPURAȘUL, CARE VOIA CU ORICE PREȚ SĂ SE SALVEZE DIN SITUAȚIA JENANTĂ ÎN CARE SE AFLA.

– NU AM NICI CEA MAI MICĂ INTENȚIE SĂ INTRU ACOLO ȘI SĂ ÎNFULEC LA VARZĂ NECOAPTĂ, CARE MI-AR DA DURERI DE STOMAC! VERIFICAM DOAR, SĂ VĂD CÂND SĂ MĂ ÎNTORC SĂ CULEG RECOLTA.

– ZĂU? PĂI ȘI EU LA FEL, I-A RĂSPUNS VULPEA CEA VICLEANĂ. ÎNTÂMPLAREA FACE CĂ ȘI MIE TARE MULT POT SĂ-MI MAI PLACĂ STRUGURII, DAR ȘI ACEȘTIA AU NEVOIE DE TIMP SĂ SE COACĂ, AȘA CĂ MAI BINE AȘ RENUNȚA LA EI DEOCAMDATĂ.

DE FAPT, NICIUNUL DINTRE EI NU RECUNOȘTEA CĂ TARE S-AR FI MAI ÎNFRUPTAT DIN TOATE BUNĂTĂȚILE ACELEA... DACĂ AR FI PUTUT SĂ AJUNGĂ LA ELE!